

vil det absolut føre til, at „de 25“ og Højre ville blive 2 Mand stærkere her i Tinget. At de kunne have noget særligt imod det, kan jeg jo ikke tænke mig. Forholdet er jo nemlig det, at man her opretter en ny Kreds for Horsens Købstad alene, og saa skulle alle de Landfogne, som have hørt til Horsenskredsen, nu danne en særlig Kreds, dog med Tillæg af 3 Kommuner fra Brødstrupskredsen, nemlig Østbirk—Yding, Østved—Taaning og Hylke. For saa vidt kunde det se meget godt ud; naar man ikke kendte Forholdene nøjere, kunde det se ud, som om det blev langt lettere for os, der bo i denne Valgkreds, at komme til at afgive vor Stemme, hvad der imidlertid ikke er Tilfældet, naar man er kendt paa Stedet. Det viser sig, at dette Forslag, hvis det virkelig bliver til Lov, ogsaa paa dette Punkt er noget underligt Matværk, der gør saa stor Uret mange Steder. Til denne Kreds hører nemlig ifølge Forslaget Den Endelave, en $\mathcal{D}$, som efter Folketællingen i 1890 har 680 Indbyggere, og som hidtil har stemt i Horsens. Den ligger ude i Kattegattet, har 2 Mil til Samsø, ligeledes til Ulrå, som hører til Aarhus Amts 1ste Valgkreds, og ligeledes til Snaptun i Bjerre Herred. Hidtil have disse Folk haft 4 Mil til Valgstedet, nemlig foruden de 2 Mil til Hjarnø-gab eller Snaptun endnu de 2 Mil, som Horsens Fjord er lang. Men det har nu gaaet, for det er Folk, der kunne sejle og have Baade — det er jo en $\mathcal{D}$, som jeg sagde — og de have mødt godt i Horsens. Men nu forlanger dette Lovforslag, at denne $\mathcal{D}$ s Bølgere, naar de først have sejlet 4 Mil til Horsens, skulle den Mil eller halvanden ud til Gedved for at stemme. Jeg gad nok vidst, hvorledes de saa skulle kunne udøve deres Valgret. At tænke sig, at de, naar de en Valgdag, da der er stor Op-tagethed i Horsens, som er bleven Valgsted for sig, kommer dertil og saa endda skulle godt en Mil ud til Gedved for at stemme, er umuligt praktisk talt. Bortset fra de saa, der absolut skulle der ud med Valglisterne, ville de herefter saa godt som aldrig nogen Sinde komme til at afgive deres Stemme ved Folketingsvalg. Jeg nævner dette, fordi det bl. a. beviser, hvilke mærkelige Ting vi rent praktisk talt ville komme til, hvis dette Forslag bliver til Lov, særlig for denne $\mathcal{D}$ s Vedkommende, der som sagt er saa stor, at den baade har Præst og Skolelærer, ja, endog saa Bøge. Da Folketingets Flertal sidst behandlede denne Sag og fordelte Bølgene i de 137 Kredse, tog de denne Sag meget mere praktisk, idet de henlagde denne $\mathcal{D}$ til en ny Kreds i Hornshold i

Bjerre Herred, og der var det muligt, de kunde komme hen, for saa havde de kun at sejle til Snaptun, hvorfra de kunde køre paa Jærnbane omtrent til Valgstedet. Men jeg vil rigtig nok sige, at hvis dette her bliver til Lov, kan man være sikker paa, at de aldrig ville komme til at afgive deres Stemme.

Jeg skal dernæst, da det kan give mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger, vende mig til det ærede Medlem fra Aarhus (Reisz). Han vilde jo „i al Enfoldighed“ læse Grundlovens § 32 op for os. Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem i al Enfoldighed vilde have læst den Afgang af Rigsdagstidenden, der ligger foran det Aar, da han blev Rigsdagsmand, thi hvis han havde gjort sig den Ulejlighed, vilde han ikke være kommen med saa stærke Bestyldninger mod dette Ting, som han selv er Medlem af, at det altid havde stillet sig saaledes, at naar Regeringen kom med et Forslag, vilde vi have et andet, og naar det kom med det andet, vilde vi have noget andet igen. Han maa jo vide, at da denne Sag blev behandlet indgaaende i Folketinget 1891—92, gif Flertallet her ind paa Princippet i Regeringens Forslag. Dets Standpunkt var, at det vilde have Inddelingen paa en noget anden Maade, men i Princippet gif det ind paa Regeringsforslaget, og saa forekommer det mig virkelig at være stor Uret at gøre dette Ting at sige om det, at det altid vil have noget andet, end Regeringen kommer med. Principiel Uoverensstemmelse var der ikke mellem Regeringsforslaget og det, Folketingets Flertal vilde have — det maa de Herrer indrømme mig, og hvordan Kredsen skulle fordeles, var man jo nok bleven enig om. Naar man her stadig taler om, hvad der er Grundlovens Mening, at dette her er i Uoverensstemmelse med Grundloven o. s. v., forekommer det mig, at der er ingen, som i Grunden bedre har truffet Hovedet paa Sømmet, end det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgshøj). Det forekommer egentlig mig, at den Tale, med hvilken han aabnede Debatten her, netop ramte Sømmet lige paa Hovedet, og han er nu saa heldig, at han — saa kan man træde op imod ham saa meget, man vil — har endog saa fra de allerfjerdte Aar baade Regeringen, Folketingets Flertal og for saa vidt ogsaa dets Mindretal med sig i sin Opfattelse af Grundloven paa dette Punkt. Jeg skal i saa Henseende for det første gøre opmærksom paa, at den forhenværende Indenrigsminister, den nuværende Trafikminister (Singerslev), under Sagens første Behandling i 1891 — længere er det